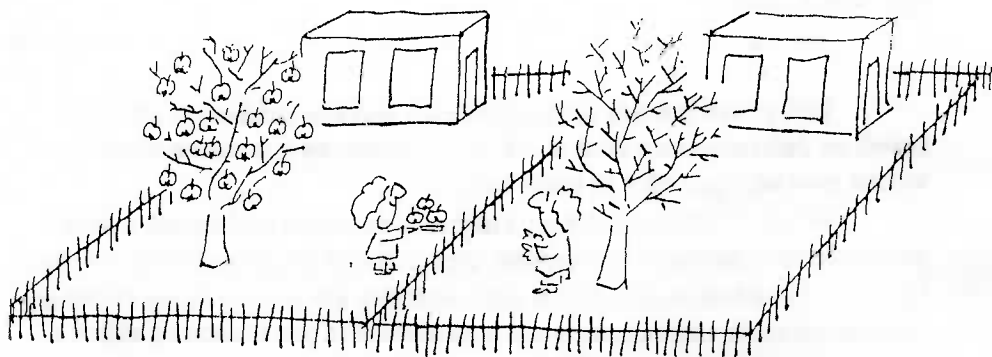

Z P R A V O D A J - 10 / M M I I I

FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás,
proste, oč chcete, a stane se vám.

Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce
a budete mými učedníky.

Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás.
Zůstaňte v mé lásce.

Jan 15,7-9

Po prázdninách se život našeho sborového společenství opět rozběhl naplno. Odrazem toho jsou i příjemné starosti redakce Zpravodaje, jak roztřídit a seřadit bohatý shromážděný materiál do nového čísla. Největší část nakonec zabírá kromě pravidelných rubrik diskuse o vysluhování večeře Páně dětem. Znovu připomínáme, že kdokoli z Vás se může stát autorem příspěvků. Redakce se nad jejich přívalem vždycky ráda "zapotí"!

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma. V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí. V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. Byl tam i jeden člověk, nemocný již 38 let. Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: Chceš být zdravý? Nemocný mu odpověděl: „Pane, nemám nikoho, kdo by mě donesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří...“ Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lože a chod!“ A hned byl ten člověk uzdraven, vzal své lože a chodil.

Jan 5, 1-8

Náš příběh má dvě části: Uzdravení člověka Ježíšem (1.-8. v.) a reakci na Ježíšovo uzdravení (9.-18. v.). Pokusím se v dnešním úvodníku vyznat poselství pro mě z té první části.

Příběh vypráví o Ježíšovi, který si z množství potřebných vybírá jenom jednoho nemocného. Nevíme, proč pomáhá pouze jedinému člověku. Může nám to připadat jako křivda vůči ostatním, ale ani Jan to nevysvětluje. Ježíš se objevuje mezi ubožáky a z jeho jednání je cítit neskonalejší soucit s lidmi na okraji společnosti. Mezi ubožáky byl jeden a právě jemu Ježíš věnuje svou pozornost. To není náhoda.

Ačkoliv se setkávají poprvé v životě, Ježíšovi není ten člověk neznámý. Ježíš, který je sám člověkem, jej zná. Ví o něm vše, aniž se ho na něco ptal. Vidí do něho a rozumí mu. Svůj zájem však dává paradoxně najevo otázkou zdánlivě iracionální. Ježíš přeci ví, co potřebuje, tak proč se jej tedy ptá? Zde však racionální důvody nehrají žádnou roli. Zdá se totiž, že to není Ježíš, kdo potřebuje odpověď, ale má to být onen nemocný, který si má uvědomit, co potřebuje. Staví tak před něho otázku, která mu má naznačit, že je sice nemocný, bezmocný, ale že není sám!

Ježíš se ptá, to znamená, že jde nemocnému vstříc. Ježíš ho prostě nenechává v jeho samotě a opuštěnosti. V otázce, kterou klade, je zřetelně cítit soucit. Ježíše potřebuje právě ten, kdo je bolavý, nemocný a osamělý.

Nemocný člověk na Ježíšovu otázku neodpovídá, třebaže je srozumitelná a prostá. Nemocný pochopil Ježíšovu otázku jako možnost vyznat se a postěžovat si na to, co jej trápí ještě více než jeho bezmocnost:

Na to, že je sám a nemá blízkého člověka!!! Říká, tedy Ježíšovi nepřímlo, že potřebuje pomoc, a Ježíš, ačkoliv nemocný neodpověděl na otázku, zda chce být zdrav, udělá to, co ví, že udělat chce, a po čem nemocný touží. Udělá to, i když to nemocný přímo neřekne.

To je nesmírně potěšující i pro nás. Nemusíme se ve svých modlitbách přesně vyjádřit (ani Bohu radit, jak to s námi má udělat), ani přesně popisovat, co potřebujeme. Stačí, že řekneme to, co skutečně cítíme, a že se v modlitbě Bohu otevřeme a odevzdáme.

„Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.“ (Ř 8,26)

Vasil Kuzmič

:

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Aktuality ze schůze staršovstva

➤ Byli zvoleni konventuálové pro nové čtyřleté období: T. Jelínek, J. Hašková, J. Groll. Za náhradníky: P. Moravec, J. Drozdová, J. Jančová. Konvent se letos koná 15.11.2003 v Opavě.

➤ Navrhovali jsme také (pro tento konvent) kandidáty do seniorátního výboru: Z farářů za seniora P. Pivoňku, za prvního náměstka A. Wranu, za druhého náměstka J. Lukáše, za prvního náhradníka V. Kováře, za druhého náhradníka L. Červenku. Z laiků do funkce sen. kurátora A. Plachého ml., za náměstka J. Tomáška.

➤ Za delegáty do výboru Jeronýmovy Jednoty za náš sbor byli zvoleni: J. Groll, T. Jelínek. Jako náhradník R. Mazur.

➤ Starší dále diskutovali, jestli schválí vstupní dialog kazatele a sboru v liturgii při večeři Páně. Pro zařazení hlasovalo 7 starších, 2 se zdrželi hlasování.

➤ Byla také otevřena otázka ohledně vysluhování VP dětem.

➤ Naši letošní konfirmandé jsou: Soňa Rácová, Karla Michalčáková, Hana Moravcová, Štěpán Ochodek a Šimon Krupa.

➤ Za stornování sborového zájezdu kvůli tropickým vedrům zaplatí sbor poplatek ve výši 2.000,-Kč.

➤ Od 20.9.2003 bude probíhat fasáda části sborového domu.

➤ Během prázdnin také proběhla oprava komínů za 78.000,-Kč.

☞ Oprava sklepů pod farou je stále v jednání na stavebním úřadě.

Elvíra Krupová

Letní seniorátní týden mládeže

Na konci prázdnin se naše mládež zúčastnila týdenního seniorátního pobytu, a to v třineckých Beskydech na naší staré známé chatě v Tyře. Termín konání byl 23.-29.8. Naše mládež se vypravila v počtu jedenácti mládežníků. Na akci bylo celkem asi čtyřicet mládežníků z mládeží našeho seniorátu, ale též i ze Slovenska či z Prahy.

Provázelo nás krásné počasí, při kterém se dala hrát spousta her, a příjemně se dalo i promluvit. Každým večerem nás provázelo biblické téma "Cestami víry" (a to postupně "k maturitě", "v životním stylu", "v rodině", "v partnerských vztazích" a "v životních krizích"). Tento program dvakrát obohatili i hosté, a to Tonda Plachý ml., který mluvil o rodině, a Kamil Šimečka z našeho sboru, jehož slova promlouvala o životním stylu.

Každý den, když jsme se probudili, mohli jsme si vybrat mezi pobožností nebo rozvíčkou. Pak následovala snídaně, která nám hned na začátek zpříjemnila celý den. Po pořádné snídani následovali tzv. "workshopy" neboli dílny, kde jsme si mohli vybrat mezi ručními pracemi, sportem, angličtinou, hebrejštinou a dalšími. Pak následoval oběd a po něm odpolední klid, který jsme většinou prosmáli. Odpoledne jsme se vyřádili venku při různých hrách. Po večeři následoval již zmíněný biblický program a po něm i zábava s hrami a hitparádami. Potom byl na programu i spánek. Také jsme zvládli namáhavou túru po okolních kopcích, která nás sice vyčerpala, ale též nám dala nové a superní zážitky.

Byla to velmi podařená akce se skvělými mládežníky, se skvělým vedením (Seniorátní odbor mládeže) a kuchařem (Michal z N. Jičína). (A se skvělým campbookem - programovým sešitem, který vyrobil Š. Groll - pozn. redakce). Tím to jim děkuji za zkrášlení konce prázdnin, BYLO TO SUPRRRRRRR!!!

Štěpán Groll

Skupinka kreativních prací

Právě jsme vstoupili do posledního čtvrtletí tohoto roku. Mnozí z nás už začínají myslet na vánoční dárky. Přemýšlím i já. Hlavně o tom, jak

naplnit náš "Vánoční bazar" přitažlivým, praktickým a levným zbožím, které by se mohlo stát dárkem pro naše blízké i vzdálené, a hlavně to nejdůležitější - aby se jeho prodejem získaly peníze na dárky pro děti a seniory.

Aby na tom mělo podíl co nejvíce lidí, a také, abychom spojili příjemné s užitečným, naplánovali jsme s Eivírou Krupovou otevřenou skupinku, která se sejde do Vánoc několikrát, a výrobky na ní vytvořené se věnují bazaru. Přijít mohou všichni, kdo chtějí přiložit ruku k dílu, něco nového se přiučit, popovídat si a třeba se zase trochu více poznat navzájem.

Na každé setkání budeme mít připravený materiál a několik jednoduchých technik pro šikovné i méně šikovné ruce. První schůzka bude v pátek 10. 10. v sále Třanovského od 18 hodin. Těšíme se na hojnou účast. Do bazaru ovšem i nadále můžete věnovat své příspěvky (peněžitě i nepeněžitě).

Romana Wranová

Farářův pohár v četbě Bible

Pokud se Vám zdá, že tuto rubriku jste četli již v zájmovém zpravodaji, tak jste byli pozorní. Název opakuji proto, že tato aktivita bratra faráře měla v kuloárech velký ohlas a vyplynulo z ní i pár dotazů. A proto, že redakce bude ráda uveřejňovat jména úspěšných účastníků.

Pár upřesnění: 8 kapitol musí být z jednoho evangelia, doporučuje se, aby to byly kapitoly jsoucí po sobě, zkoušení bude neveřejné, pouze s bratrem Alešem, smyslem není odříkat básničku, ale pochopit smysl, zamyslet se a příběhy říci vlastními slovy.

ms

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Výročí - 100 let České diakonie

Roku 1836 vznikl v Kaiserwerthu na Dolním Rýnu první dům sester diakonek. Ani českému protestantismu nebyla myšlenka diakonie úplně cizí. V září 1865 byla v Kaiserwerthu vysvěcena za diakonku po několikaleté přípravě Marie Karafiátová z Jimramova, sestra spisovatele Broučků Jana Karafiáta. Aniž se mohla věnovat této činnosti ve své vlasti, zemřela roku 1868.

Počátek práce České diakonie se však datuje až roku 1903 zřízením prozatímního výboru, který 1. listopadu přijal za první diakonku sestru Marii Kučerovou. Zastoupeny byly církve a. v., reformovaná, svobodná reformovaná a bratrská. Sestra Kučerová ihned započala s prací: vyhledávala nemocné, chudé a zanedbané příslušníky pražských sborů a sloužila jim. Spolek přijal zásadu, že nebude výdělečným podnikem, nýbrž že to má být prostá služba křesťanské lásky všem trpícím, chudým i bohatým - "a tím i spolupráce na šíření království Božího v našem národě". Proto se přirozeně počítalo s podporou veřejnosti a hmotnými příspěvky všech lidí dobré vůle. Ducha České diakonie měl ovládat duch Kristův a křesťanské zásady.

Výbor, zvolený první valnou hromadou v modlitebně reformovaného sboru na Vinohradech, byl ustaven takto: předseda farář Frant. Kalda, místopředseda kazatel V. Betka, pokladník farář L.B. Marek, jednatel farář Ferd. Hrejsa, zapisovatel kaz. A. Bílý a členové A. Lukl a C. Ursíny. Ubytování první diakonie bylo v Hálkově ulici č. 5 v církevním domě Církve bratrské a bylo poskytnuto kazatelem a místopředsedou diakonie Betkou zdarma.

Práce se rozvíjela pomalu, překonávala potíže finanční i nepochopení v církvi i u veřejnosti, avšak postupem času přece jen získala pro spolupráci řadu sester, příznivců i mecenášů. Sestry diakonky se tak mohly cele věnovat službě nemocným, výchově dívek, opatrování starých lidí, a svědčit svou prací i slovem o Boží lásce.

V roce 1911 založila svobodná církev reformovaná vlastní diakonii a některé sestry z České diakonie odešly. Práci České diakonie řídila potom s. Růžena Havelková a s. Anna Brtková, která zastávala tento úkol až do roku 1948.

(Jarmila Šestáková a Eugen Zelený v Evang. kalendáři 1973 - kráceno jd)

DISKUSE

Večeře Páně dětem?

Byl jsem staršovstvem požádán, abych se pokusil odpovědět na tuto otázku: v našem společenství zveme k večeři Páně všechny pokřtěné věřící; znamená to tedy, že mohou a mají přijímat i malé děti? Závazných

stanovisek k této věci je v naší církvi poskrovnu, zato na mnoha sborech probíhají už po léta živé diskuse. Abychom ujasnili aspoň to, co je možné, pokusím se nejdříve excerpovat pár příslušných odstavců z knihy prof. P. Filipiho Hostina *chudých* a pak formulovat svůj vlastní teologický postoj.

P. Filipi píše: „Byly vzneseny námitky proti praxi, která váže účast na večeři Páně k určitému věku... Které motivy stály v pozadí těchto tlaků a jakou mají teologickou váhu? – Najdeme mezi nimi nepochybně *motiv „práv dítěte“*, uplatněný v celkovém emancipačním vývoji. Dítě nesmí být žádným způsobem diskriminováno a utlačováno. Teologicky vzato tento motiv mnoho neváží... Proti tomu je třeba jasně říci, že právo dítěte je zakotveno v boží lásce, nikoli ve večeři Páně... Jsou určité činnosti, které dětem neumožňujeme nebo nedoporučujeme – ne proto, že by na ně neměly právo, nýbrž proto, že k nim dosud nedozrály. Životní vývoj má svůj vnitřní řád a rytmus...

Závažnější jsou *argumenty „katechetické“*. Dítě se nevychovává k víře jen poučováním a příkladem, nýbrž také účastí, podílem na životě z víry. To je pravda. Vedeme-li např. dítě k modlitbě, činíme to zajisté v předpokladu, že dítě má jakýsi elementární stupeň víry (důvěry), bez kterého by modlitba byla bezduchým zařikáváním; činíme to zároveň v naději, že účast dítěte na modlitebním životě rodiny a sboru, a i jeho vlastní modlitební praxe, poslouží k růstu, zrání a pročištění této elementární víry. Proč by stejný vzorec nemohl platit také pro účast na večeři Páně? V zásadě jistě může. Je ovšem jen třeba jej rozšířit na všechny ostatní projevy účasti dětí na životě společenství víry. Soustředit celou pozornost jen k otázce „přijímání dětí“ by bylo ochuzení a navíc nebezpečné zúžení.

Teologicky největší váhu má *myšlenka „plnosti společenství“*. Křesťanské společenství je plné jen se svými dětmi... V tomto ohledu je i v našich církvích ještě co dohánět a sbory vést a vychovávat: aby děti nebyly vnímány jako rušivý element ve společenství dospělých,... aby osobnostní zralost nebyla považována za měřítko zrání víry. Avšak i zde platí, co bylo řečeno v předchozím odstavci: je otázka, zda je možno a správné začínat u večeře Páně. Jednou snad dojde i na to... Ale nelze odtud začínat s léčbou slabostí našeho sborového života.“ (s. 118n)

Můj postoj: vlastně jen vyložím slova, kterými k večeři Páně v našem společenství zveme: *K slavení večeře Páně jsou zváni všichni pokřtění věřící*. Zván je tedy ten, kdo je pokřtěný a věřící. Jaká víra se tady očekává, to je obsaženo v tomto slavení: víra, která *rozumí* tomu, že zde nejde jen o běžný

pokrm, zároveň víra, která toto slavení přijímá pro sebe jako závazek (jde přece o obnovu smlouvy mezi Bohem a člověkem). Takové pochopení a přijetí zodpovědnosti předpokládá duchovní dospělost, a naopak, dalo by se skoro definovat: duchovně dospělý je ten, kdo je tohoto dvojího schopen. Děti vlastní duchovní zodpovědnost nemají, neseme ji za ně my, rodiče. Proto také děti nejsou účastníky večeře Páně plně, jen zprostředkovaně. Jsme rádi, že přistupují se svými rodiči, kteří přijali pozvání k večeři Páně. Myslím však, že nejpřiměřenějším výrazem toho, oč ve slavení jde, je praxe, kdy chléb a víno přijímají jen ti, kdo jsou duchovně dospělí.

A snad můžeme ještě vyloučit některé chybné snahy o řešení:

1) v otázce, zda dětem vysluhovat večeři Páně, vůbec nejde o to, zda se dítě může napít trochy vína / alkoholu. Proto také není řešením, když se dětem vysluhuje jen chléb.

2) to, že se první přijímání spojovalo s konfirmací, je důsledkem protestantské snahy, aby se dosažení duchovní dospělosti podchytilo v konfirmačním cvičení. Samozřejmě je škoda, když se to tak z různých důvodů neděje. Oprávněné přijímání je však zásadně podmíněno jen tím prvním (duchovní dospělostí), s tím druhým (konfirmací) je spojeno „jen“ zvykově.

Aleš Wrana

Večeře Páně dětem? II

Nejprve tři poznámky:

1. Reaguji na Alešův příspěvek. Když jej psal, můj postoj písemně zformulovaný před sebou neměl. Jsem tedy oproti němu v nezasloužené výhodě. Předpokládám však, že rozhovor ve sboru tímto zdaleka nekončí.

2. Podobné záležitosti řešíme obvykle společně rozhovorem a sjednocením stanovisek před tím, než je prezentujeme sboru. Shodou okolností jsem na posledním staršovstvu nebyl a až podle článku jsem zjistil, že jsme zastánci dvou do značné míry opačných stanovisek. A společnému hledání pravdy ve sboru v tomto případě jistě neuškodí, budou-li obě stanoviska prezentována podobnou formou. Samozřejmě však i zde pro konečné vyřešení platí, že autorita faráře a staršovstva je víc než autorita jáhna.

3. Píšu níže výhradně o problematice podávání večeře Páně dětem pokřtěným. U dětí „jen“ požehnaných jde ještě o jiný problém.

I.

První (a zásadní) argument pro podávání Večeře Páně dětem je tento: Umožňujeme-li dětem prostřednictvím rodičů, kteří je přinášejí, přijímat požehnání křtu, proč jim bránit na stejné cestě k večeři Páně? Při díle je stejný Bůh, stejná milost, stejné tajemství a stejný způsob jejího prožívání - svátost jako „viditelné znamení“. Svátost křtu neodolatelně „táhne“ k svátosti večeře Páně. Přijmu-li dítě křtem plně do společenství Kristova, jak mu chci vzápětí zabránit přijímat zásadní část jeho požehnání?! Představte si pořadatele maratónu, kteří by zvažovali, zda ten či onen může být připuštěn ke startu. (Vždyť to není jen tak, běžet takový závod!) Nakonec po poradě rozhodnou, že ke startu může, ale pod jednou podmínkou: Nesmí se v průběhu závodu žádným způsobem občerstvovat! Co si o tom pomyslíte? Není žádný skutečně zásadní důvod, proč bychom večeři Páně neměli podávat i dětem.

Cesta k přijetí večeře Páně by proto měla být podle této analogie stejná jako v případě křtu: Prostřednictvím rodičů. V praxi tedy rodič nese či vede dítě s sebou a podělí se s ním o to, co při večeři Páně dostane. V průběhu růstu a dospívání je pak na rodičích a na postupně čím dál starším dítěti, aby společně rozpoznali okamžik, kdy dítě přijme již bez tohoto prostřednictví. Víme přece moc dobře, že to nemůže poznat farář, víme, že toto dozrání nenastává automaticky okamžikem konfirmace.

II.

Další, „katechetický“, argument pro podávání večeře Páně dětem zmiňuje (s br. Filipim) i sám Aleš (sr. daný odstavec). Ano, je to přesně tak - dítě se vede k víře především aktivní účastí na životě z víry s rodiči. Ve sboru o tom dobře víme. Proto apelujeme na rodiče, aby svou víru nechali dětem „prožít“ i ve všedním životě. Proto se u nás alespoň jednou měsíčně účastní všechny děti bohoslužeb. Proto tolerujeme jejich občasné vyrušování při bohoslužbách. Proto je výklad biblického textu součástí každé sborové akce s dětmi. Proto je učíme modlit se. Proto s nimi zpíváme o víře. Připustíme-li děti k večeři Páně i z tohoto „katechetického“ důvodu, nepůjde vůbec o vytržení této problematiky z celého kontextu našeho křesťanského svědectví dětem.

III.

Úplně stejná argumentace platí pro další Alešem zmiňovanou myšlenku, totiž pro myšlenku „plnosti společenství“ (sr. text). Slabosti sborového společenství si uvědomujeme a snažíme se je léčit z různých

stran. Proto dnes může k tomto kontextu přirozeně a nenásilně dojít i k podávání večeře Páně dětem.

IV.

Nakonec Aleš shrnuje už za sebe: Účast na večeři Páně mám mít jen „(1) víra, která rozumí tomu, že zde nejde jen o běžný pokrm... (2) a zároveň víra, která toto slavení přijímá pro sebe jako závazek.

K (1): Co se týče požadavku intelektuálního rozpoznání, že zde nejde o běžný pokrm: Můžeme jej takto postavit vedle faktu křtu nemluvat. Jak vysvětlíme, že u křtu ho nepožadujeme, zatímco u večeře Páně ano? Ale i kdyby - toho jsou bez problému schopny už velmi malé děti. A jak toto rozumové rozpoznání, tak i hlubší porozumění (vhled) víry mohou být dětem zprostředkována prostřednictvím rodičů. Dítě přece velice dobře už jen podle atmosféry večeře Páně rozpozná, že zde jde o něco výjimečného, co je pro maminku, tatínka i ostatní kolem nich stojící spojeno s vírou v Boha.

K (2): Ano, motiv závazku je ve večeři Páně přítomen. Není ovšem jediným a zdaleka ne ústředním. Ale i zde platí, že může být dětmi zakoušen pocitově prostřednictvím rodičů: Děje se zde něco, co nás s mamkou a taťkou odlišuje od ostatních, kteří zde nejsou, něco, co určité nekončí odchodem z kostela. Proto žijeme jako rodina jinak než jiní, kteří do kostela (a k večeři Páně) nechodí.

Roman Mazur

FARÁŘSKÉ STRÍPKY

Předjíždějí mě v silných a nablýskaných autech a kašlou na předpisy a přikázanou rychlost. Možná spěchají za nějakými důležitými úkoly a význam jejich práce má každý poznat i z ceny a síly jejich automobilu. Nebo je jejich život nudný a rychlá jízda je jim jediným povyražením. A mě to štve, když se povyšují nad nás v pravém pruhu, když si to mohou dovolit, protože mají také více peněz na pokuty. Tisíc korun pro ně není totéž jako 1000 Kč pro mne.

Uráží mě ta přednastavená nespravedlnost, že někdo může to, co druhý ne. Když to, co je pro jednoho znatelným trestem, je pro druhého nic. Jaké nacházím východisko? Říkám si, že se budu snažit jezdit podle předpisů. (Ano, některé mé ctnosti jsou "z nouze ctnosti".) Podřídím se řádu, protože je rozumný a jde mu o to, abychom se navzájem nepozabíjeli.

Některé věci nemůžeme, i když můžeme. - A řidiče přichycené při riskantní či dravé jízdě bych rovnou zavíral, třeba na pár dnů nebo měsíc. Protože jen toto je trest, který se všech lidí dotkne přibližně stejně citelně. Jen pro řidiče-mnichy by se asi musel vymyslet trest jiný.

aw

K ZAMYŠLENÍ

Blázen uzdraven neznámým léčitелеm!

Kde nepomůže lékař, pomůže sektář

Celá Galilea je na nohou. Všude se mluví o tom, co se stalo minulou sobotu v synágoze v Kafarnaum. Po nekonečné řadě monotónních kázání zákonků se stalo něco neuvěřitelného! Jakýsi Ježíš Nazaretský se svými přívrženci překvapili posluchače nejenom svým nevšedním učením, ale hlavně léčitelstvími schopnostmi. Podle svědků se totiž v synagóze právě nacházel místní blázen. Když dlouho vyrušoval, došla Ježíši trpělivost.

Posedlého napadl nejdříve slovně a pak nad ním prováděl svá kouzla. Co se konkrétně stalo, prozradil exkluzivně našemu redaktorovi synagogální topič Ježíš Novák: "Nejdříve po sobě řvali, pak se setmělo. Chvilí to vypadalo, že vypli proud a tak jsem běžel k hlavnímu jističi. Pak se, ty v... *, ozvalo jakoby dunění, párkrát se zablesklo a znovu se rozsvítilo. Posedlý, který do té doby na sebe nenechal sáhnout, držel Ježíše za ruku a děkoval mu."

O další činnosti neznámého činitele vás budeme informovat v následujících číslech.

(sm)

(* pozn.: cenzuroval jsem jediné slovo, jinak se v našem Zpravodaji cenzura doposud nepoužívá. AW)

Životní pravidla pro starší lidi v jejich vztahu k mladším

1. Musíš si ujasnit, že mladší lidé mají právo jít svými cestami podle svých vlastních, nikoli podle tvých zásad, idejí a zálib, mít svoje vlastní zkušenosti, být šťastní podle své vlastní (nikoli tvé) fazóny.

2. Nemáš k nim přistupovat příliš blízko svým příkladem ani svými dobrými skutky podle svého vkusu.

3. V žádném případě je nemáš vázat na svou osobu a nemáš chtít si

je zavazovat.

4. Nemáš se zlobit, rmoutit, ani divit, když musíš pozorovat, že mladší lidé pro tebe často nemají čas nebo málo času, že je příležitostně provokuješ a nudíš - ačkoliv to s nimi myslíš dobře a ačkoliv jsi si jist svou věcí vůči nim - a že potom bezstarostně proplují mimo tebe, tvé rady a přání.

5. Při jejich jednání si máš kajícně pomyslet, že ses ve svých mladších letech choval vůči tehdy starším patrně zcela podobně.

6. Máš být proto vděčný za každý důkaz ryzí pozornosti a vážné důvěry, který ti ze své strany projeví. Nemáš však takové důkazy od nich očekávat ani požadovat.

7. Za žádných okolností je nemáš hodit přes palubu, ale máš je spíše tím, že jim dáš svobodu, provázet ve vřelém klidu, v důvěře v Boha od nich očekávat to nejlepší, za všech okolností je mít rád a za ně se modlit.

Karl Barth (1967), dodala M. Poskerová

INFORMACE O SBORU

Služby, které vám vedle pravidelných shromáždění a setkání zmíněných na vloženém formuláři rádi poskytneme (podrobnější informace u kazatelů sboru):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- rozesílání informací o sborových akcích formou SMS zpráv

Adresa: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, e-mail: cce.ostrava@volny.cz,
www.volny.cz/cce.ostrava

Bankovní spojení: Česká spořitelna, č.ú. 1644329359/0800

Farář: Aleš Wrana (tel. 596 122 943), **kurátor:** Tomáš Jelínek (596 923 728),
jáhen: Roman Mazur (596 787 437), **sborový mobil:** 736 600 383

Redakční rada sborového Zpravodaje: J. Drozdová, K. Fon, J. Grollová,
D. Krupová, R. Mazur, M. Slouka (všichni přijímají vaše případné příspěvky)

PROGRAM: ŘÍJEN 2003

Kvůli termínu, kdy Zpravodaj vychází, uvádíme akce od první neděle daného měsíce do druhé neděle měsíce dalšího. Není-li v závorce uvedeno jinak, akce se koná v "areálu sboru" - to jest v v kostele, Třanovského sále, presbyterně nebo farní kanceláři (Husovo nám. 3 a 4).

7.10. ÚTERÝ: 17:00 maminky s dětmi (na Karpatské) 19:00 starší mládež

8.10. STŘEDA: 15:00 dorost (= vyučování náboženství) 17:00 biblická hodina (Kázání na hoře) 18:15 staršovstvo

9.10. ČTVRTEK: 16:00 konfirmační cvičení

10.10. PÁTEK: 17:00 středoškolská mládež (na Karpatské) 18:00 skupinka kreativních akcí

12.10. NEDĚLE: 8:30 bohoslužby s večeří Páně

14.10. ÚTERÝ: 19:00 starší mládež

15.10. STŘEDA: 15:00 dorost 17:00 biblická hodina 20:00 večerní biblická hodina

16.10. ČTVRTEK: 16:00 konfirmační cvičení

17.10. PÁTEK: 17:00 středoškolská mládež (na Karpatské)

19.10. NEDĚLE: 8:30 bohoslužby 17:00 Kostel pro všechny: OK-tet (karvinská skupina, která zpívá a na bubínky hraje spirituály - africké a americké)

21.10. ÚTERÝ: 19:00 starší mládež

22.10. STŘEDA: 15:00 dorost 17:00 biblická hodina 20:00 večerní biblická hodina

23.10. ČTVRTEK: 16:00 konfirmační cvičení 17:30 učitelé NŠ

24.10. PÁTEK: 17:00 středoškolská mládež (na Karpatské)

26.10. NEDĚLE: 8:30 bohoslužby

28.10. ÚTERÝ: 19:00 starší mládež

29.10. STŘEDA: 15:00 dorost 17:00 biblická hodina 20:00 večerní biblická hodina

30.10. ČTVRTEK: 16:00 konfirmační cvičení 16:00 senioři

31.10. PÁTEK: 17:00 středoškolská mládež (na Karpatské)

2.11. NEDĚLE: 8:30 bohoslužby - rodinné

4.11. ÚTERÝ: 17:00 maminky s dětmi (na Karpatské) 19:00 starší mládež

5.11. STŘEDA: 15:00 dorost 17:00 biblická hodina 20:00 večerní biblická hodina

6.11. ČTVRTEK: 16:00 konfirmační cvičení

7.11. PÁTEK: 19:00 vystoupení skupiny Tensing (v rámci Ostravského listopadání 2003)

8.11. SOBOTA: 10:00-12:00 hudební dílna 13:00-18:00 hudební bloky jednotlivých interpretů a skupin 19:00 vystoupení folkové skupiny NOI (vše v rámci Ostravského listopadání 2003)

9.11. NEDĚLE: 8:30 bohoslužby